

GÖLGELERİN SAVAŞI

Geçmişimiz uzak değil; dün gibi aklımızda. Hayal gibi geliyor yaşadıklarımız. Şimdi ise elimizde kalanlarla avunuyoruz. Savaşa savaşa, vuruşa vuruşa elimizdekiler, savunduğumuz cephe elimizden gittiler. Yara aldık, sırtımızdan hançerlendik, en yakın bildiklerimizden bile bıçak yedik.

Türkiye ne de büyük umutlarla başlamıştı yeni yüzyıla... 1980'lerde umutlar yeni yeni yeşerirken 1990'lı yıllarda çağı yakalamaya çalıştık. 2000'lerin başındayız ama mehter yürüyüşünü de geçen bir şekilde bir ileri beş geri yürümeye başladık. Eczacılıkta da 1980'li yıllar yeni umutlar doğurdu; yüksek kar oranı, beklenmedik zamlar, ödenek üstü yapılan ödemeler biraz nefes aldırmişti. Sorun hiç yok muydu eczacılıkta? Şimdi de var olan ahlak ve deontoloji ihlalleri o zamanda vardı. 1990'lı yıllar ile eczacılıkta altın yılları beklemeye çalıştık; yüksek faiz, yüksek enflasyon, yüksek mal fazlaları, yüksek kar ile kurum ödemelerinin kısa sürede olması biraz olsa da eczacıların yüzünü güldürdü. Sorunlar mı? Sorunsuz olur mu hiç eczacılık? Paranın girdiği, ekonomik rekabetin girdiği her ortamda var olan ahlaksızlık, ilkesizlik, seviyesizlik, sahtekarlık eczacılıkta da kendini mutlaka gösterecekti.

Kurum kurum dolaşmaktan, bankalarda para peşinden koşmaktan eczanelerimize uzak kaldık. Ya da birileri bizi uzak tutmaya çalıştı.

Fakülte de okurken takas çeklerinin aynı gün saat 15'e kadar ödenmez ise arkasının yazılacağına formülünü neden göstermediler?

Bazı eczacıların yaptıkları dümenleri neden açıklamadılar?

Eczacılık deontolojisi dersinde ahlaksızlıklar sergilenip, ahlaki olma neden öğretilmedi?

Aslında hep uzak kaldık sorunlardan. Uzak kaldık fakültede iken eczane eczacılığına, eczane eczacısı iken kamu eczacılığına. Bir kısır döngü, bir iletişimsizlik, bir çözümsüzlük hep sırtımıza yük olarak binmiş. Oysa ki aynı bardağın içnideyiz hepimiz, farkımız yok aslında birbirimizden, etiketimiz hep aynı **"ECZACI"**yız biz.

Küreselleşme denilen canavar eczacılığı iyiden iyiye etkisine almaya başladı. Doğru bildiklerimiz, savunduğumuz kaleler elimizden gider oldu. Veteriner ilaçlar, kooperatifler, %10 iskontolar...

Eczacının kokusu eczanelerimizi terk etti. Eczanelere sinnen tek koku olarak paranın kokusu kaldı.

Düşmanımız gerçekte yok görünüyor, fakat o kadar çok ki... Bir ormandaki gölgeler gibi düşmanlar, her yerde, her yanımızda gizli gizli, üzerimize geliyorlar. Yapa-yalnız kalakaldık bu gölgeler arasında...

Ne zaman görebileceğiz gerçek güneşi?

Ne zaman başarabileceğiz ağaçlar gibi başı dik ve hür olabilmeyi?

Ne zaman öğreneceğiz bir ormanda birlik halinde yaşamayı, birbirimize yardım etmeyi, birbirimizin güneşini kesmemeyi?

Uzaktaki makine sesleri, yıkım sesleri geliyor artık, gide-rek yakınlaşmaya başladılar. Eskiden balta ile keserlerdi ağaçları, şimdi ise alanı daha da küresel bir alan yaratmak için dozerlerle, makinelerle üzerimize geliyorlar. Ya-vaş yavaş dünyamızı yıkıyorlar.

Sıra eczacılığa da geliyor. Karşısında durmak, karşı koymak tek başımıza hiç de kolay değil.

Ama 10 Ocak ve 15 Ocak'taki kapattığımız kepenkler gibi, bu makinelerin önüne koyacağımız setler Türkiye'de artık birlik olmanın gücünü göstermedi mi?

Tek yürek, tek yumruk ne de güzel olduk 10 Ocak'da Adana'da 15 Ocak'da tüm Türkiye'de. Devamı gelecek diye umutla bekledik. Birlik olan eczacının gücünü gördük; birlik olan bu gücün yenilemeyeceğini, ezilemeyeceğini gördük. Ama sonrasında her şeyi unutup eski kötü alışkanlıklara, ahlaksızlara, ilkesizliğe, seviyesizliğe devam ettik. Ayrışma devam etti, iletişimsizlik devam etti.

Eczacılıkta devam ediyor ya da devam ediyor zannediyoruz. Elimizdeki son kale olan eczanelerimizi her zaman savunacağız.

Eczanemize, odamıza, örgütümüze her zaman sahip çıkacağız.

Gölgeler gösterecek gerçek yüzlerini, maskelerin ardına gizlenenler ortaya çıksınlar.

Biz **ECZACILAR** kendi kalelerimiz olan eczanelerimizde beklemiyoruz artık. Her yerde ve her zaman karşınızdayız; dim dik ayaktayız, **BİRLİKTEYİZ ve GÜÇLÜ-YÜZ.**

Hep birlikte eczacılık için gelecek güzel günleri, müjdeli haberleri bekliyoruz; **"UMUDUMUZ HIÇ KAYBOLMADAN"**

Ecz. Ömür Mürsel YALBUZDAĞ

TEB 4. Bölge Adana Eczacı Odası

Yayın Komisyonu Üyesi

SEVMEKLE BAŞLIYOR HERŞEY

Uluslararası sermayenin küreselleşmesi ve tekelleşme süreci dünyada geçtiğimiz 10 -15 yıl içinde dengeleri değiştirdi. Tüm sektörler biçim değiştirerek kimileri ayakta kalma mücadelesi verirken kimileri daha çok pay alma savaşına girdi.

Küreselleşme sonucu uluslararası sermaye sınırsız hareket kabiliyeti ile önceleri savaşlar sonunda uygulanan emperyalist düşünceyi artık ekonomi silahını kullanarak uygulamaya başladı.

Savunucularının başlangıçta iddia ettikleri gibi küreselleşme; dünyayı barışa, istikrara ve adalete değil içinden nasıl çıkılacağını kendilerinin dahi bilemediği bir kaos ortamına itti.

Thomas Friedman "küreselleşmenin yarattığı eşitsizlikleri gideremezsek bu sistemi daha fazla savunamayız.

Henry Kissinger "küreselleşme savunulur olaktan çıktı. Dünyayı yeniden tarif etmeliyiz. IMF'li kalkınma mümkün değildir. "Diyerek gelinen dramatik sonu özetlemişlerdir.

Dünyada oluşan ekonomik kaos kaçınılmaz biçimde bizde etkisi altına almıştır. Ülke olarak yaşadığımız krizlerin temel nedenlerinden en önemlisi küreselleşen sermayenin gücü görülmemiş, bu güç karşısında yok olmamak ve ulusal bilincimizi kaybetmeden uyum projeleri üretip bunları hayata geçirecek siyasi iradenin yetersizliği ve hatta olmayışıdır.

Yaklaşık 20 yıldır ülkemizi yöneten siyasilerin bir kısmı geleceği görememiş, görenlerinde bir şeyler yapmak işlerine gelmemiştir. Tüm bu yaşananlar sonucu kaçınılmaz olan olmuş, milyarlarca dolar borç, tıkanmış bir siyaset ve dibe vuran ekonomi. Adı ister IMF, ister DÜNYA BANKASI, ister AVRUPA BİRLİĞİ olsun, yönetim mantalitesi değişmediği sürece atılacak tüm adımlar sadece uluslararası sermayenin istediği gibi, ona sınırsız hareket olanağı sağlayacak ve karını maximize etme imkanı verecektir.

Sektörümüzde ise süreç ilk olarak yerli ilaç firmalarını vurdu. Yaprak dökümü misali kapananlar oldu. Kapanmayanların bir kısmı yabancı ilaç firmalarıyla birleşti, diğer bir kısımda bu firmalara

satıldı. Ulusal ilaç sanayimiz tükenme noktasına getirildi. Krizler başlamadan önce ilaç pazarında %2 olan ithal ilaç oranı bugün %40'lara dayandı. Sektör içerisinde birçok dağıtım kanalı varken aynı sebepten ötürü bugün iki büyük dağıtım kanalı piyasasının büyük bölümüne hakim konuma geldi. Kar oranlarının düşürülmesiyle de son halka olan eczacılar vurulmaya çalışıldı. Amaç eczane sayısını azaltıp sermayenin egemenliğinde market yada zincir eczaneler açılacak boşluğu yaratmak, yıllık 2,5-3 milyar dolar olan ilaç pazarında egemen olmaktı. Ama beklenen olmadı.

Deontolojik ihlallerin arttığı, ödenek olmayışından ötürü kurumların ödeme yapamadığı ve eczacının ekonomik çöküntü yaşadığı bir dönemde kendine, meslektaşına ve mesleğine yabancılaşan bırakın katılımcılığı birey olarak dahi üzerine düşeni yapamayan bir eczacı toplumu bu güne kadar ülkemizde hiçbir sivil toplum örgütünün yapmadığı bu denli radikal bir eylemi 15 - 16 Ocak tarihlerinde ortaya koymuş ve bu eylemi eşi görülmemiş bir şekilde başarıyla sonuçlandırmıştır. Bu bağlamda:

Öncelikle sayın Sağlık Bakanımıza aldığı ve almaya çalıştığı tüm olumsuz kararlar ile mesleğimize ekonomik çöküntü yaşattığı için teşekkür

ediyorum. Sayın Bakanımız sayesinde bir çoğumuz kafamızı kumdan çıkartıp ışık aramaya başladık. Deontolojiyi, iyi eczacılığı, meslek içi eğitimi kısaca YENİDEN YAPILANMAYI daha ciddi anlamda tartışır olduk. Sistemin yarattığı uyuşukluğu üzerimizden atabildik. Bizlere birlik bilincini bu bilinç içerisinde varlığımızın tek nedeninin diğer eczacı meslektaşlarımız olduğunu hatırlattı ve 20 bin kepenk bir anda tokat gibi iniverdi.

Asıl mücadelemiz bundan sonra olmalı, bireysel olarak yapamayacaklarımızı örgütlü olarak birlik içerisinde yapabileceğimiz bilinmelidir.

28 - 30 Haziran 2002 tarihleri arasında Erzurum'da yapılan TEB 33. dönem birinci bölgelerarası toplantıda anlatılan, uygulamaya geçen ve geçmek üzere olan projeler mesleğimizin sahipsiz olmadığını, tüm olumsuzluklara rağmen ışığın er yada geç yakalanacağını gösterdi.

Şimdi kısaca Erzurum'da konuşulan projelerden bahsetmek istiyorum.

• **KATILIM PAYININ KAYNAĞINDAN KESİLMESİ** : İskonto ve katılım payı almama gibi deontoloji dışı faaliyetler engellenerek, reçetelerin eczanelere dağılımı sağlanabilecek.

• **REÇETE KONTROL ÜNİTELERİ** : Bu sayede reçetelerimizin kontrolleri eczacılar tarafından yapılacaktır, kurum kurum fatura dağıtma zorunluluğundan kurtulacağız. 150 - 200 Eczacıya iş olanağı sağlanacak. Yardımlaşma sandığı bünyesinde reçete kontrol ünitelerinden sağlanacak gelirle fon oluşturulacak, bu fon sayesinde eczacılıkta emeklilik gündeme gelecek. Yine bu fon ile ödeneği olmayan kurumların yerine TEB eczacılarına erken ödeme yapabilecek.

• **HİZMET BEDELİ** : SSK ile yapılan protokol gereği merkezlerde bulunan eczanelerimizde SSK'nın kendi ilaçlarını SSK hastalarına reçeteli olmak üzere vererek SSK'dan bu reçeteler karşılığı ilk kez hizmet bedeli olarak para alacağız.

• **TEB BÜNYESİNDE KURSLAR** : İyi eczacılık kursları adı altında açılacak kurslara giden eczacılara sertifikalar verilecek. Amacı daha kaliteli hizmeti verebilmek için neler yapılabileceğini bulmak. Bunun sonucu kaliteli hizmeti sunmak için gerekirse eczacıya uzun vadeli düşük faizli kredi imkanı sunulacak.

• **MAJİSTRAL İLAÇ LABORATUVARLARI** : TEB'e bağlı bu laboratuvarlar sayesinde daha steril ortamlarda ilaçlar hazırlanabilecek.

• **ECZA KOOPERATİFLERİ**: Daha güçlü bir şekilde ayağa kaldırabilmek için arayışlar ve birleştirme görüşmeleri devam ediyor.

• **YARDIMCI ECZACILIK** : Buradan yola çıkarak eczanelerde sürekli eczacı bulunması ve eczacılara yeni iş sahaları açılması sağlanacak.

• İleride ayakta tedavilerde reçete dağılımıyla ilgili çalışmalar yapıp hayata geçirildiği takdirde birçok problemide sırtımızdan atmış olacağız.

Yüzeysel olarak anlattığım bu projelerin bir çoğu tamamlandı ve yakın zamanda uygulanmaya başlanacak.

Bu yapılanları hiç bir zaman yeterli bulmamalı, sürekli araştırma yapmalı yeni projelerin oluşturulması için odalarımızın yanında destekçi ve mutlak sürette katılımcı olmalıyız.

Eleştiride bulunmalı eleştirdiğimiz şeylerin yerine yenisini önermeliyiz.

Sonuç olarak istesekte istemesekte bir değişim süreci yaşıyoruz. Ülke olarak yaşayacağımız 6-7 aylık süreç bir çok konuda geri dönülmez olacak. Aydınlık yarınlardan ışığımızı kaybetmeden saygın ve sonsuz bir eczacılık için;

MESLEKTAŞIMIZI VE MESLEĞİMİZİ SEVECEĞİZ... ÇÜNKÜ SEVMEKLE BAŞLIYOR HERŞEY...

Ec. Ersun ÖZKAN